

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1970-1971.

18 DECEMBER 1970

WETSVOORSTEL

ter bescherming van het verworven recht op de voordelen van de maatschappelijke zekerheid voor de moeder die tijdelijk ophoudt onderworpen te zijn aan de maatschappelijke zekerheid.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het feit dat een steeds groter aantal vrouwen een beroepsactiviteit uitoefent, wijst erop dat voortaan de vrouw een integrerend deel van de huidige arbeidswereld uitmaakt.

In het verleden werd de vrouw steeds betrokken bij de economische activiteit, maar deze voltrok zich ten huize zelf van de arbeider of in de omgeving, wat de vrouwen in de mogelijkheid stelde een beroepsactiviteit uit te oefenen en terzelfdertijd zich te kwijten van hun gezins- en huishoudelijke taken, zonder dat er van cumulatie sprake was.

De industriële revolutie door de concentratie en de verplaatsing van de plaats van het werk, heeft de scheiding tussen het gezinsleven en het arbeidsleven in de hand gewerkt en versneld; deze evolutie heeft de vrouw later ondergaan dan de mannelijke werknemers.

De deelneming van de vrouwen aan de economische activiteit heeft ook haar deelneming aan de maatschappelijke zekerheid tot gevolg.

Inzake de bijdrageverplichtingen staan mannen en vrouwen op voet van gelijkheid: de inkomens onderworpen aan bijdrageafhouding en de basisbedragen van deze bijdragen worden voor de twee categorieën van werknemers op dezelfde manier vastgesteld.

Op het vlak van de toekenningsvoorwaarden van vergoedingen en prestaties, heeft de werkneemster in beginsel dezelfde rechten als de werknemer. Zoals blijkt uit een grondige studie, zijn de praktische modaliteiten echter beter aangepast aan de concrete levensvoorwaarden van de werknemer dan aan deze van de werkneemster.

Er kan niet ontkend worden dat de integratie van de vrouw in de industriële samenleving haar ten goede is gekomen omdat haar een zekere economische, sociale en juridische zelfstandigheid werd verzekerd. Toch moet erop gewezen worden dat het vooral de maatschappij in haar geheel is geweest die uit deze integratie nut heeft gehaald:

Chambre des Représentants

SESSION 1970-1971.

18 DÉCEMBRE 1970

PROPOSITION DE LOI

sauvegardant, en ce qui concerne les avantages accordés par la sécurité sociale, les droits acquis de la mère qui cesse temporairement d'être assujettie à la sécurité sociale.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'augmentation croissante du nombre de femmes exerçant une activité professionnelle prouve que la femme fait désormais partie intégrante du monde du travail contemporain.

Dans le passé, la femme a toujours été associée à l'activité économique, mais celle-ci s'exerçait dans l'habitat même du travailleur ou dans un endroit très proche, ce qui permettait aux femmes d'exercer une activité professionnelle et de s'acquitter en même temps de leurs tâches familiales et domestiques, sans qu'il fût question de cumul.

C'est la révolution industrielle, par la concentration et le déplacement du lieu du travail, qui a opéré et accéléré la coupure entre la vie familiale et la vie professionnelle, et cette évolution a été sentie par les femmes avec un certain retard par rapport aux travailleurs masculins.

La participation des femmes à l'activité économique entraîne également leur participation au système de la sécurité sociale.

Pour ce qui est des obligations en matière de cotisations, les hommes et les femmes sont traités sur un pied d'égalité: les revenus soumis aux retenues pour cotisations et les taux de base de ces cotisations sont fixés de la même manière pour les deux catégories de travailleurs.

Sur le plan des conditions d'octroi des indemnités et des prestations, la travailleuse, a, en principe, les mêmes droits que le travailleur masculin. Néanmoins, ainsi qu'il résulte d'une étude plus approfondie, les modalités pratiques sont mieux adaptées aux conditions de vie concrètes du travailleur qu'à celle de la travailleuse.

Si on ne peut nier que l'intégration de la femme dans la vie industrielle lui a été bénéfique, parce qu'une certaine individualité économique, sociale et juridique lui a été assurée, il convient cependant de souligner que la première bénéficiaire de cette intégration a été la société tout entière qui, d'une part, ne saurait se passer de l'indispensable

enerzijds kan zij de noodzakelijke economische inspanning van de vrouwelijke arbeidskrachten niet ontberen, en anderzijds, kan zij niet blijven voortleven zonder de materiële en familiale functie van diezelfde vrouwelijke arbeidskrachten, die bijgevolg op twee domeinen rechten hebben verworven, die hun door de maatschappij moeten erkend worden.

De onderhavige wetgeving pooft deze dubbele rol van de vrouw, als moeder en als werkneemster, te erkennen.

Het arbeidsrecht heeft een zeker aantal verbodsbepalingen en waarborgen ingevoerd, die de bescherming beogen van de gezondheid van de moeder-werkneemster en deze van haar kind, het behoud van een deel van haar inkomen tijdens het moederschapverlof, enz...

Het burgerlijk recht heeft reeds de gelijkheid van rechten en plichten van de echtgenoten zowel ten opzichte van elkaar als t.o.v. hun kinderen gewaarborgd.

Onder druk van de vrouwen- en gezinsbewegingen is een stroming ontstaan ten gunste van de ontvoogding van de vrouw en terzelfdertijd van de erkenning van het sociaal karakter van haar rol in het gezin.

Maar weinig wettelijke beschikkingen brengen een oplossing voor het probleem van de dualiteit van deze dubbele rol in het leven van de moeder-werkneemster, vooral dan wanneer de omstandigheden de vrouw ertoe dwingen, tijdens sommige perioden van haar leven, prioriteit te geven aan de ene of aan de andere rol.

Het onderhavige voorstel wenst tegemoet te komen aan het verlangen naar waardering en erkenning van deze dubbele taak van moeder en werkneemster.

Het voorziet slechts in maatregelen die tegemoet komen aan de toestand van de moeder die tijdelijk haar beroep verlaat, om te zorgen voor de opvoeding van de kleine kinderen.

Het gaat hier om een eerste stap, wellicht de meest gemakkelijke, maar alleszins een beslissende stap naar de gezinsherwaardering.

In een zeer nabije toekomst worden er wellicht financiële mogelijkheden geschapen die een algemene herwaardering van de rol van de moeder zullen mogelijk maken, zowel voor de moeder die zich volledig inzet voor haar gezinstak als voor deze die daarenboven nog een beroepstaak uitoefent.

De aandacht dient hierbij gevestigd te worden op een feitelijke toestand die het gevolg is :

— van de huidige sociale context en van de levensgewoonten, volgens dewelke de rol van opvoeding van de kleine kinderen eerst en vooral aan de moeder toekomt;

— van het gebrek aan collectieve openbare en privé uitrustingen ten behoeve van de bewaring van jonge kinderen;

— van de onaangepastheid van de maatschappij aan de nieuwe realiteiten.

Talrijke vrouwen in ons land wensen zelf de opvoeding van hun kleine kinderen op zich te nemen. Soms slagen zij erin deze taak te cumuleren met een loontrekkende beroepsactiviteit, maar in vele gevallen worden zij ertoe gedwongen tijdelijk hun beroepsactiviteit stop te zetten.

De voorgestelde maatregelen worden gerechtvaardigd door het feit dat de werkneemster die haar arbeid stopzet om een kind op te voeden, niet zou moeten gestraft worden door het verlies van haar sociale rechten.

Een groot aantal werkneemsters kennen in feite één of meer werkonderbrekingen, zoals blijkt uit een onderzoek verricht door de heren M. Huybrechts en L. Huyse (Leuven, 1963).

Van de 461 bij dit onderzoek geïnterviewde gehuwde werkneemsters, had meer dan de helft één of meerdere malen de loonarbeid onderbreken. In nagenoeg de helft

apport économique de la main-d'œuvre féminine, et d'autre part, ne saurait survivre sans que soit assumée la fonction matérielle et familiale de cette même main-d'œuvre féminine qui, de ce fait, conquiert à deux titres des droits que la société doit lui reconnaître.

La présente proposition s'efforce de reconnaître ce double rôle de la femme, mère et travailleuse.

Le droit social a établi un certain nombre de dispositions prohibitives et de garantie qui visent la protection de la santé de la mère travailleuse et celle de son bébé, le maintien d'une partie de ses revenus pendant les congés de maternité, etc...

Le droit civil a déjà consacré l'égalité des droits et des devoirs des époux, tant réciproques que vis-à-vis de leurs enfants.

Sous la pression des mouvements féminins et familiaux un courant se dessine en faveur de l'émancipation de la femme et, simultanément, de la reconnaissance du caractère social de son rôle au foyer.

Mais peu de dispositions législatives rencontrent en même temps le problème que pose la dualité de ces deux rôles dans la vie de la mère travailleuse, surtout quand les circonstances forcent la femme à donner une priorité à l'un ou à l'autre de ces rôles pendant certaines périodes de sa vie.

La présente proposition tend à rencontrer ce souci de valorisation et de reconnaissance de cette double tâche de mère et de travailleuse.

Elle se borne à prévoir des mesures qui répondent à la situation de la mère qui renonce temporairement à sa profession pour se consacrer à l'éducation de ses jeunes enfants.

Il s'agit en l'occurrence d'un premier pas, qui est peut-être le plus facile à faire mais qui n'en est pas moins décisif, dans la voie de la revalorisation de la fonction familiale.

Dans un très proche avenir, on disposera peut-être de possibilités financières qui permettront la revalorisation générale du rôle de la mère, que celle-ci se consacre intégralement à sa tâche familiale ou qu'elle exerce en outre une activité professionnelle.

Il convient d'attirer l'attention sur une situation de fait qui est due :

— au contexte social actuel et aux habitudes de vie, selon lesquels le rôle d'éducation des enfants en bas âge incombe toujours en premier lieu à la mère;

— au manque d'équipements collectifs publics et privés en faveur de la garde des jeunes enfants;

— à l'inadaptation de la société aux nouvelles réalités.

De nombreuses femmes de notre pays souhaitent assumer elles-mêmes l'éducation de leurs enfants en bas âge. Elles réussissent parfois à combiner cette tâche avec une activité professionnelle salariée, mais bien souvent elles sont forcées d'abandonner temporairement leur vie professionnelle.

Les mesures proposées sont justifiées par le fait que la travailleuse qui cesse le travail pour assurer l'éducation d'un enfant ne devrait pas en être pénalisée par la perte de ses droits sociaux.

En fait, pour un grand nombre de travailleuses, on compte une ou plusieurs périodes d'interruption de travail, ainsi qu'il résulte d'une enquête effectuée par M. Huybrechts et L. Huyse (Louvain, 1963).

Sur les 461 travailleuses mariées interrogées au cours de cette enquête, on note une ou plusieurs interruptions du travail salarié chez plus de la moitié. La naissance d'un

van de gevallen wordt als motief voor de onderbreking van de loopbaan opgegeven: de geboorte van een kind, de ziekte van een lid van het gezin maar vooral de opvoeding van de kinderen.

In sommige van de vermelde gevallen zijn de periodes van schorsing van de loonarbeid gelijkgesteld met verzekeringsstijdvakken.

Daardoor zullen voor de werkneemster die zich in een dergelijk geval bevindt, bepaalde uitkeringen verminderen (bv. pensioen) of zal zij buiten de verzekering vallen indien de periode van schorsing een bepaalde duur overschrijdt (werkloosheid — ziekte).

Het voorstel strekt ertoe de gevolgen van deze werkonderbrekingen op het vlak van de sociale rechten te neutraliseren.

Wat is de juiste draagwijdte ervan?

Artikel 1 voert het beginsel in van de verbinding van twee of meer verzekeringsperiodes, gescheiden door een onderbreking, met het oog op het verkrijgen of het behoud van de rechten voortvloeiend uit de wetgeving en reglementering inzake maatschappelijke zekerheid. Dit beginsel wordt ingevoerd ten voordele van de werkneemster die haar eigen kinderen, geadopteerde kinderen of kinderen van de echtgenoot, tot de leeftijd van drie jaar grootbrengt. Die leeftijd wordt op zes jaar gebracht, zo het een kind betreft dat gehandicapt is of aan een zware ziekte lijdt. Die twee begrippen zullen door de Koning worden gepreciseerd.

De artikelen 2 tot 4 bepalen de draagwijdte van het in artikel 1 vervatte beginsel.

Artikel 2 strekt ertoe de werkneemster het voordeel van de volbrachte wachttijd en van de vereiste minimabijdragen te laten behouden.

In het raam van de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit, wordt een eenvormige wachttijd van zes maand opgelegd, gedurende dewelke de rechthebbenden moeten kunnen doen blijken van minstens 120 dagen effectieve of daarmee gelijkgestelde arbeid. Bovendien moeten zij gedurende die termijn bijdragebescheiden tot beloop van een minimumbedrag overleggen.

In het raam van de werkloosheidsverzekering moeten de gerechtigden bewijzen dat zij tijdens een bepaalde termijn een zeker aantal arbeidsprestaties verricht hebben tegen een minimumloon dat is vastgesteld bij een C. A. O. of in overeenstemming is met de gebruiken. De duur van de termijn en het aantal arbeidsprestaties worden bepaald op grond van de leeftijd der rechthebbenden op het ogenblik dat de aanvraag om werkloosheidsuitkering wordt ingediend.

In § 1 van artikel 2 wordt de onderbreking van de beroepsarbeid van de vrouw wegens de opvoeding van haar kinderen, geneutraliseerd door een verlenging van de refer-teperiode met de toegelaten duur der onderbreking voor de berekening van het aantal dagen arbeidsprestaties of daarmee gelijkgestelde dagen.

Paragraaf 2 van artikel 2 neutraliseert eveneens de periode gedurende welke de vrouw haar beroepsarbeid onderbreekt wegens de opvoeding van haar kinderen, ditmaal voor de berekening van de termijn gedurende welke de betrokkene minimumbijdragen moet hebben betaald, of minimumlonen hebben genoten in de zin van de wetgeving inzake de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit en van de reglementering inzake werkloosheid.

Thans is de toestand zo dat no een onderbreking om gezinsredenen de wachttijd moet worden overgedaan en de minimumbijdrage opnieuw betaald. Na tijdens de eerste arbeidsperiode een volledige wachttijd te hebben doorlopen, zou de werkneemster die het werk hervat na zich aan haar gezin te hebben gewijd, voortaan de voordelen van de sociale wetten verkrijgen, zonder een nieuwe wachttijd te moeten doormaken.

enfant, la maladie d'un membre de la famille, mais surtout l'éducation des enfants représentent environ la moitié des motifs d'interruption de la carrière.

Dans certains cas cités, les périodes de suspension du travail salarié sont assimilées à des périodes d'assurance.

De ce fait, la travailleuse qui se trouve dans un de ces cas subit une réduction de certaines prestations (la pension, par ex.) ou n'est plus couverte par l'assurance, si la période de suspension excède une certaine durée (chômage — maladie).

La proposition veut neutraliser ces périodes d'interruption de travail, sur le plan des droits sociaux.

Quelle en est la portée exacte?

L'article 1er établit le principe de la liaison de deux ou plusieurs périodes d'assurance séparées par une interruption, en vue du maintien ou de l'octroi des droits découlant des lois sur la sécurité sociale. Ce principe est établi en faveur de la travailleuse qui élève ses propres enfants, des enfants adoptés ou des enfants du conjoint jusqu'à l'âge de 3 ans. Cet âge est porté à 6 ans lorsqu'il s'agit d'un enfant handicapé ou atteint d'une maladie grave. Ces deux notions seront précisées par le Roi.

Les articles 2 et 4 précisent la portée du principe énoncé à l'article 1er.

L'article 2 tend à maintenir en faveur de la travailleuse le bénéfice du stage accompli et des cotisations minimales requises.

L'assurance obligatoire maladie-invalidité prévoit une période de stage uniforme de six mois au cours de laquelle les intéressés doivent justifier au moins 120 journées de travail effectif ou des journées assimilées. En outre, ils doivent produire, durant ce délai, des documents de cotisation d'une valeur minimum.

En ce qui concerne l'assurance contre le chômage, les ayants droit doivent prouver qu'ils ont accompli certaines prestations rémunérées selon un salaire minimum déterminé par les C. C. T. ou les usages. La durée du délai et le nombre de journées de travail sont déterminés en fonction de l'âge des ayants droit au moment de la demande des allocations de chômage.

Le premier paragraphe de l'article 2 neutralise l'interruption par la femme de son activité professionnelle en raison de l'éducation de ses enfants, par une prolongation de la période de référence correspondant à la durée de l'interruption qui est admise pour le calcul du nombre de journées de travail ou de journées assimilées.

Le paragraphe 2 de l'article 2 neutralise également la période durant laquelle la femme interrompt son activité professionnelle en raison de l'éducation de ses enfants, cette fois pour le calcul du délai au cours duquel l'intéressée doit avoir payé des cotisations minimales ou avoir bénéficié de salaires minima, dans le sens de la législation concernant l'assurance obligatoire maladie-invalidité et de la réglementation en matière de chômage.

Actuellement, après une interruption pour des raisons d'ordre familial, le stage doit être recommencé et les cotisations minimales à nouveau versées. Dorénavant, un stage effectué dans sa totalité lors de la première période de travail permettra à la travailleuse qui reprend le travail d'obtenir, après s'être consacrée à son foyer, les avantages des lois sociales sans nouveau stage.

Een onvolledige wachttijd kan tijdens de tweede arbeidsperiode worden aangevuld alsof er geen onderbreking was geweest. Zulks geldt eveneens voor de minimumbijdragen.

In artikel 3 worden de voorwaarden bepaald ter verkrijging van de in artikel 2 vermelde voordelen. Alleen de werknemers die uiterlijk drie maanden na de in artikel 1 vastgestelde periode van 3 of 6 jaar het werk hervatten, kunnen aanspraak maken op die voordelen. Om de voordelen van de wet te genieten, moet de werknemer ten minste gedurende 6 dagen in loondienst gewerkt hebben; daarmee wordt gelijkgesteld een werkloosheidsperiode van 30 dagen.

Afgezien van de artikelen 2 en 3, wordt in artikel 4 bepaald dat de periode van onderbreking in aanmerking zal worden genomen voor de berekening van het pensioen volgens de Koning vast te stellen regels.

Wanneer een werknemer zich onder de huidige regeling aan haar kind gaat wijden, wordt haar persoonlijk pensioen verminderd met één veertigste per jaar werkonderbreking. Met deze bepaling wordt beoogd de aan de opvoeding van de jonge kinderen gewijde jaren in aanmerking te nemen bij de berekening van het pensioen. De voorwaarden daartoe, inzonderheid wat de bijdragen betreft, worden door de Koning vastgesteld.

Dit is, bondig geschetst, het doel van het onderhavige wetsvoorstel. Dit opzet kan zeker niet revolutionair worden genoemd, want de sociale wetten dekken thans reeds in sommige gevallen de periodes van werkonderbreking om sociale redenen.

Zo wordt er bv. rekening gehouden met de legerdienst hetzij om de referteperiodes voor de berekening der wachttijden te verlengen (werkloosheid en ziekteverzekering), hetzij om de periodes te neutraliseren en gelijk te stellen met werkelijke arbeid voor de berekening der vergoedingen of voor het behoud der rechten (pensioenen, ziekteverzekering, werkloosheidsreglementering, jaarlijkse vakantie). Voor de werkloosheidsregeling wordt ook de periode van gevangenzetting in aanmerking genomen voor de verlenging van de referteperiode ter vaststelling van de proeftijdsvoorwaarden.

Bovendien hebben de voorgenomen maatregelen slechts een zeer relatieve draagwijdte daar ze slechts de werknemers beogen die zich, na enige tijd uitsluitend aan hun kinderen te wijden, verlangen de beroepsarbeid te hernemen. Die maatregelen moeten evenwel als een belangrijke stap worden beschouwd. Ze moeten worden gezien als een valorisatie van het moederschap, een bij uitstek sociale taak.

Au cas où le stage était incomplet, il pourra être complété durant la seconde période de travail, comme s'il n'y avait pas eu d'interruption. Il en va de même pour les cotisations minima.

L'article 3 fixe les conditions à l'octroi des avantages prévus à l'article 2. Ceux-ci ne peuvent être invoqués que par les travailleuses qui reprennent le travail au plus tard 3 mois après la période de 3 ou de 6 ans prévue à l'article 1er. La travailleuse doit avoir effectué un travail pendant au moins 6 jours en tant que salariée pour bénéficier de la loi. Une période de 30 jours de chômage est assimilée à ces 6 jours de travail.

L'article 4, indépendamment des articles 2 et 3, prévoit que la période d'interruption sera prise en considération pour le calcul de la pension selon les règles à établir par le Roi.

Dans le régime actuel, lorsqu'une travailleuse se consacre à son enfant, sa pension personnelle est diminuée d'un 40e par année d'interruption du travail. La présente disposition tend à faire entrer en ligne de compte pour le calcul de la pension les années consacrées à l'éducation de jeunes enfants. Il appartient au Roi de fixer les conditions requises à cet effet, notamment les conditions de cotisations.

Telle est, brièvement esquissée, la portée de la présente proposition de loi. Elle ne pourra certes pas être taxée de révolutionnaire car les lois sociales couvrent actuellement déjà de manière analogue des périodes d'interruption de travail pour des raisons sociales.

C'est ainsi qu'il est tenu compte du service militaire, soit pour prolonger les périodes de référence lors du calcul des périodes de stage (chômage et assurance-maladie), soit pour neutraliser ces périodes ou les assimiler aux périodes de travail effectif en vue du calcul des interventions ou du maintien des droits (pensions, assurance-maladie, réglementation en matière de chômage, vacances annuelles). En ce qui concerne le régime du chômage, la période de détention est également prise en considération pour la prolongation de la période de référence en vue de déterminer les conditions de stage.

En outre, les mesures envisagées n'ont qu'une portée très relative puisqu'elles ne visent que les mères qui après s'être consacrées exclusivement pendant un certain temps à leurs enfants, désirent reprendre une vie professionnelle, mais elles doivent être considérées comme un pas important dans le sens d'une valorisation de la maternité, fonction sociale par excellence.

Maria VERLACKT-GEVAERT.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

De arbeidster, die tijdelijk ophoudt onderworpen te zijn aan een Belgisch stelsel van maatschappelijke zekerheid voor werknemers, om een eigen kind tot de leeftijd van drie jaar op te voeden, behoudt of verkrijgt haar rechten op de prestaties der maatschappelijke zekerheid onder de voorwaarden bepaald bij deze wet.

Met eigen kinderen worden gelijkgesteld de geadopteerde kinderen en de kinderen van de echtgenoot.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

La travailleuse qui, pour élever son propre enfant jusqu'à l'âge de trois ans, cesse temporairement d'être assujettie à un régime belge de sécurité sociale pour travailleurs salariés, conserve ou acquiert le droit de bénéficier des prestations de la sécurité sociale, dans les conditions fixées par la présente loi.

Sont assimilés aux propres enfants de la travailleuse, les enfants adoptés et ceux de son époux.

Die periode kan worden verlengd totdat het kind de leeftijd van zes jaar bereikt, indien het kind gehandicapt is of lijdt aan een langdurige ziekte.

De Koning bepaalt wat moet worden verstaan onder « gehandicapt kind » en « langdurige ziekte ».

Art. 2.

§ 1. — Indien de wetgeving of de verordeningen het verkrijgen of het behoud van het recht op uitkeringen en/of verstrekkingen afhankelijk maken van de voorwaarde dat de gerechtigde gedurende een bepaalde periode een zeker aantal arbeidsdagen of met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen heeft volbracht, wordt die periode verlengd met de periode(s) tijdens welke de arbeidster niet onderworpen was aan de maatschappelijke zekerheid om de redenen bedoeld in artikel 1.

§ 2. — Indien de wetgeving of de verordeningen het verkrijgen of het behoud van het recht op uitkeringen of verstrekkingen afhankelijk maken van de voorwaarde dat tijdens de in § 1 bedoelde periode bijdragen werden betaald ten belope van een bepaald minimumbedrag, wordt die voorwaarde als vervuld beschouwd wanneer de arbeidster de minimumbijdragen heeft betaald gedurende die periode die overeenkomstig de bepalingen van § 1 hierboven wordt verlengd.

Art. 3.

a) De verlenging der periodes bedoeld in artikel 2, §§ 1 en 2 kan eerst door de arbeidster worden ingeroepen indien zij opnieuw onderworpen is aan een stelsel van maatschappelijke zekerheid voor werknemers uiterlijk binnen dertig dagen te rekenen vanaf de 3^e verjaardag van het kind of de kinderen wier opvoeding de aanleiding was tot de onderbreking van de onderwerping aan de sociale zekerheid.

De in het vorige lid beoogde periode van 30 dagen loopt vanaf de 6^e verjaardag van het kind, indien het om een gehandicapt kind gaat of om een kind dat lijdt aan een langdurige ziekte.

b) Bovendien moet de arbeidster sedert ten minste zes dagen arbeid in loondienst verricht hebben om aanspraak te kunnen maken op de uitkeringen en/of verstrekkingen.

c) Wordt geacht arbeid in loondienst gedurende ten minste zes dagen te hebben verricht de arbeidster die sedert ten minste dertig dagen is ingeschreven als werkzoevende in het raam van de regelingen inzake werkloosheid.

Art. 4.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden de periodes gedurende welke de arbeidster niet onderworpen is aan de maatschappelijke zekerheid om de redenen als bedoeld in artikel 1, in aanmerking genomen worden voor de vaststelling van het recht op rustpensioen.

15 december 1970.

Si l'enfant est handicapé ou s'il souffre d'une maladie de longue durée, cette période peut être prolongée jusqu'à ce qu'il ait atteint l'âge de six ans.

Le Roi définit ce qu'il faut entendre par « enfant handicapé » et par « maladie de longue durée ».

Art. 2.

§ 1. — Si la législation ou les règlements subordonnent l'obtention ou la conservation du droit aux indemnités et/ou prestations à la condition que la bénéficiaire ait, au cours d'une période déterminée, accompli un certain nombre de journées de travail ou de journées assimilées à des journées de travail, cette période est prolongée de la période ou des périodes au cours de laquelle ou au cours desquelles, pour les motifs visés à l'article premier, la travailleuse n'était pas assujettie à la sécurité sociale.

§ 2. — Si la législation ou les règlements subordonnent l'obtention ou la conservation du droit aux indemnités ou aux prestations à la condition que les cotisations aient été payées pendant la période visée au § 1er à concurrence d'un montant minimum fixé, cette condition est considérée comme remplie lorsque la travailleuse a payé les montants minima pendant cette période prolongée conformément aux dispositions du § 1er ci-dessus.

Art. 3.

a) La prolongation des périodes visées à l'article 2, §§ 1er et 2, ne peut être invoquée par la travailleuse que si elle est à nouveau assujettie à un régime de sécurité sociale pour travailleurs salariés, au plus tard dans les 30 jours du 3e anniversaire de la naissance de l'enfant ou des enfants dont l'éducation a nécessité l'interruption de l'assujettissement à la sécurité sociale.

La période de 30 jours, visée à l'alinéa précédent, commence au 6e anniversaire de la naissance de l'enfant s'il s'agit d'un enfant handicapé ou d'un enfant atteint d'une maladie de longue durée.

b) En outre, la travailleuse doit avoir travaillé depuis six jours au moins en qualité de salariée pour pouvoir bénéficier des indemnités et/ou des prestations.

c) Est réputée avoir travaillé pendant six jours au moins en qualité de salariée, la travailleuse inscrite depuis 30 jours au moins comme demandeur d'emploi dans le cadre des dispositions relatives au chômage.

Art. 4.

Le Roi détermine les conditions dans lesquelles sont prises en considération pour la fixation du droit à la pension de retraite les périodes de non-assujettissement, pour les motifs visés à l'article 1er, de la travailleuse à la sécurité sociale.

15 décembre 1970.

Maria VERLACKT-GEVAERT,
Marg. DE RIEMAECKER-LEGOT,
L. VERHENNE,
G. CRAEYBECKX-ORIJ,
O. DE MEY,
God. DEVOS.